

[Justitsministeren.]

imidlertid netop her sådan, at man på forhånd erklærer, at man er klar over, at loven ikke skal overholdes, men fortolkes med fornuft, eller med andre ord på forhånd erklærer det for fornuft at overtræde loven. Da de overtrædelser som det ærede medlem fremhævede efter et referat fra „Aalborg Stiftstidende“ forleden dag, jo også er overtrædelser, således som loven er i dag, kan jeg ikke se, hvordan det ærede medlem kan bruge disse eksempler som argument for fuldt stop-reglen.

Det ærede medlem henviste til, at motororganisationerne enstemmigt er gået ind for fuldt stop-reglen. Mig forekommer det, at der har været temmelig stille omkring propagandaen fra denne side i den sidste tid, og jeg har egentlig opfattet det sådan, at motororganisationerne ikke føler sig helt så sikre i sagen, som da diskussionen om dette lovforslag begyndte for nogle måneder siden. Måske tager jeg fejl — men herom kan hver enkelt jo overbevise sig ved at spørge motororganisationerne. Det kan også være gået de ledende folk i motororganisationerne på samme måde, som det ærede medlem hr. Victor Gram oplyste for sit vedkommende, idet han sagde, at hans udgangspunkt netop var reglen om fuldt stop, men at denne betragtning ikke var holdbar, efter at det ærede medlem grundigt havde gennemtænkt sagen.

Det ærede medlem hr. Steen fremhævede vedrørende reglen om den frie hastighed, at det væsentlige var, at den, der kørte uforvarsomt, ikke, hvis lovforslaget går igennem, fremtidig kan henvise til, at han har holdt sig indenfor en bestemt hastighedsgrænse. Jeg vil gerne pointere, at jeg er helt enig i denne betragtning. Det er og bliver det væsentligste i diskussionen om hastigheden.

Det ærede medlem hr. Tholstrup berørte særlig spørgsmålet om lovens ikrafttræden. Jeg kan om dette punkt oplyse, at nogle af vore eksperter mener, at man forsåvidt kan lade loven træde i kraft straks — altså en betragtning på linie med det ærede medlem hr. Tholstrups anskuelse —, medens andre mener, det vil være bedst og mest forsigtigt at sætte stopskilt op på de farligste steder. Personlig er jeg tilbøjelig til at give den sidste anskuelse medhold.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen omtalte, at visse byer med omkørselsveje, f. eks. Holbæk, havde en ordning, hvorefter

hovedvejsreglen var opretholdt både for omkørselsvejen og for vejen gennem byen, og det ærede medlem henstillede til mig at være opmærksom herpå og overveje denne sag. Jeg vil meget gerne tage sagen op til overvejelse, men jeg kan allerede nu sige, at det overfor mig er oplyst, at hovedvejsreglen er opretholdt i Holbæk efter udtrykkelig begæring fra Holbæk byråd, at hovedvejen blev nedlagt i Køge i et lignende tilfælde, men at der nu er fremsat ønske fra Køge om at få hovedvejsordningen gennemført igen, forsåvidt kørsel gennem byen angår.

De statistiske oplysninger, som det ærede medlem anførte, tror jeg man skal være forsigtig med at drage slutninger fra. Det er klart, at jo mere intens trafikken bliver, jo flere mennesker der deltager i trafikken, des flere ulykker vil der ske, og des flere mennesker vil komme til skade og eventuelt blive dræbt; men derfra kan intet argument hentes vedrørende det foreliggende lovforslag. En lov, der kræver forsvarlig hastighed i enhver situation, en lov, der som sit første bud har hensynet til andres sikkerhed, imødekommer efter mit skøn kravet i denne debat om, at færdselssikkerheden må være nummer eet, og herom kan jeg være enig med det ærede medlem, men altså ikke om, hvordan vi skal nå frem til den bedst mulige ordning.

Det ærede medlem hr. Holmberg, der jo er tilhænger af fuldt stop-reglen, omtalte spørgsmålet om stoptavlerne. Ved begyndelsen af det ærede medlems tale forekom det mig, at det ærede medlem ønskede en lovregel om fuldt stop uden opsætning af særlige stoptavler, men ved slutningen af det ærede medlems tale fik jeg det indtryk, at det ærede medlem gik ind for, at der skulle opsættes stoptavler i alle tilfælde, hvor sidevej udmunder i hovedvej. Det vil, som det er fremhævet før, være den sidste fremgangsmåde, man må følge, hvis man ville bringe den kommende lov i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, vi har påtaget os eller i hvert fald stillet i udsigt at vi ville påtage os.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 72 stemmer mod 32; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.